

Протокол

№

гр. София, 08.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9811** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15,26 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

От ИЩЦИТЕ К. Р. Ф. и В. В. Ф., редовно призовани, лично се явява К. Ф., двамата се представляват от адв. П. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОР НА СПГ К. Е., редовно призован, се представлява от адвокат П. С., с пълномощно по делото.

За Софийска градска прокуратура, редовно призована, се явява се прокурор Стоян Димитров.

Страните: Моля да дадете ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба.

АДВОКАТ М.: Поддържам исковите претенции. Нямам възражения по приемане на представените по делото доказателства.

АДВОКАТ С.: Оспорвам жалбата, да се приемат приложените писмени доказателства. Моля да допуснете разпита на 4 свидетели, в режим на довеждане, за изложеното в обстоятелствената част на исковата молба относно твърдяното противоправно поведение на Гимназията, които свидетели да установят поведението на ученика в процесния период и предприетите действия във връзка с него от страна на учителите.

АДВОКАТ М.: Възразявам по броя на свидетелите, вкл. и за разпита им за сочените

обстоятелства, но ако уважите искането моля да ни допуснете още двама свидетели.

АДВОКАТ С.: Твърдят се причинени вреди от страна на Гимназията към родителите, но те са плод от поведението на техния син, което родителите са negliжирали. Ако не допуснете четирима свидетели, пред съдебната зала са доведени от нас двама свидетели, предвид това че са допуснати двама и на ишците.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражение по доказателствата. По отношение направените искания за разпит на свидетели от двете страни, считам че ответната страна следва да има процесуална възможност да установи, че са налице предпоставките по чл. 5 от ЗОДОВ - че пострадалият със своето поведение е допринесъл за настъпването на твърдените вреди.

СЪДЪТ като взе предвид становищата на страните и по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото документите, представени с исковата молба и отговор на исковата молба, и подробно описани в тях.

ДОПУСКА до разпит по двама свидетели за всяка от страните.

Адв. М.: Водим един свидетел, другият моля да бъде призован на адрес, който ще посоча.

Адв. С.: Държа на съвместен разпит на 4 свидетели.

Адв. М.: Възразявам на съвместен разпит.

СЪДЪТ, като намира, че с оглед на обстоятелствата, за които са искани свидетелите не се налага очна ставка между тях,

ОСТАВЯ БЕЗ уважение искането за разпит на свидетелите в едно заседание.

В съдебната зала се покани свидетеля, воден от ишците.

СНЕ самоличността на свидетеля:

Г. Р. В., 49 години, български гражданин, неосъждан, без родство и дела със страните по делото.

На свидетеля се напомни, отговорността по чл.290, ал.1 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят на въпроси на адвокат М.: Познавам К. и В., приятели сме от детството, виждаме се всяка седмица два пъти. Знам за случая с техния син А., че има проблеми с дисциплината в училището. Не знам точно къде учи А.. Това, което знам е, че февруари са започнали проблемите, когато родителите са викани в училището, което е имало претенции, че А. се е държал лошо в училище, но К. и В. не са споменавали конкретни ситуации. Знам, че са ги викали от февруари 2025 г. - 2-3 пъти и юни, юли 2025 г. Последно ги викаха, когато свършваше училището. Казвах, че имат проблеми, К. и В. реагираха, казваха, че не разбират защо се получава това, че има някаква тенденция към сина им и че искат да разберат защо се случват така. С мен споделя повече В.. Той има проблеми със здравето, с очите. К. и В. имат бизнес, на морето имат магазин, ангажирани са лятото. Пътувах заради тези проблеми, В. се натоварваше психически, имаше проблем с окото. Те не са си позволявали да казват, че не могат да се занимават. Като родители се държат нормално, държат на успеха. От В. разбирам, че има тенденция срещу А. и натиск да го преместят. Каза, че е пусната жалба от училището към 01 Районно полицейско управление срещу А., В. ми каза, че трябва да отиде в 01 РПУ, да види какво се случва, за какво иде реч, никой не го е уведолил. По гласа му личеше, че е притеснен, когато каза че отива, а не знае за какво. На К. са казали, че е най-добре да си премести детето. А. е като всеки тийнейджър, за поведението – нормално дете е, не знам да се събира с агитки. Събират се в компании, нормални приятелски

отношения. Разбира се, че има вечерен час, К. и В. контролират детето си, те са със свободна професия и могат да контролират детето си по всяко време. А. е по-висок на ръст, по-едър е от останалите, може би това стряска хората. В. в този период беше постоянно изнервен, има доста напрежение, това със сигурност му е повлияло, никой не иска да се разправя по този начин с училище.

Страните: Нямаме други въпроси.

Свидетелят напусна залата.

В съдебната зала се покани първия свидетел, воден от ответника

СНЕ самоличността на свидетеля:

Г. В. З., 35 години, българска гражданка, неосъждана, без родство и дела със страните по делото.

На свидетеля се напомни, отговорността по чл.290, ал.1 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелката З.: Работя в СПГ като училищен психолог от 02 октомври 2025 г., учебната година 2024-2025 г. Познавам А. Ф. от 02 октомври 2024 г., аз иницирах запознанството с А. по повод сигнали на ученици, станали жертви от неговото отношение към тях. Помолих го да дойде, да поговорим в моя кабинет. Най-най -първият повод за среща беше инцидент - бой със снежни топки, беше пострадало физически друго дете от боя със снежни топки, като от всички инциденти, боят със снежни топки е най-маловажният. Склонна съм да приема, че това е вид забавление за множество деца. Оттам-натам ситуацията доста различно промени своя ход и хода беше силно притеснителен. Има немалко сигнали от деца, свидетели на нападения, първото е: донесоха ми деца един видеоклип, на който едно момченце от нашето училище е физически удряно, бито след училище, по обедно време, първа смяна, по посока спирката на „Плиска“, човек от съседна сграда е видял, слязъл, за да прекрати саморазправата. Обаче, на този видеоклип, заснет с мърдащ телефон, не се вижда добре лицето и въпреки че, всички наши деца, ученици, потвърждават кои са жертвата и нападателя, този видеоклип не е повод да бъде санкциониран наш ученик, нямаме фактически доказателства, че това е той, освен свидетелствата на всички наши ученици. Следват редица оплаквания за плюене в лицето, по дрехи, после зачестиха да идват не директно жертвите, а свидетели, и тук вече става интересно. Тогава, когато викам пострадал ученик и го питам, по какъв начин ти предизвика тази ситуация, едно от децата, момче, той не е агресивен ученик, няма такова поведение, той ми каза, че не е провокирал, попитах го как така си обиждан и нападан, и той тогава ми каза „Госпожо, аз съм хомосексуален“, и аз го попитах „Какво от това, че си хомосексуален, докоснал ли си го, чисто физически“ и ученикът ми каза „Не, просто това е проблемът. Неговият проблем, (на А.) с мен е, че аз съм хомосексуален.“ Неговата най-добра приятелка беше хваната за врата от А., всички тези инциденти се случват извън нашето училище, по време на междучасие, след учебните часове, от другата страна на тротоара, реално ангажирани са хора, ученици наши, но извън сградата на училището . След като зачестиха, най-куриозно беше с едно друго наше момче, което е хомосексуално също, аз вече бях казала на А., че наблюдавам неговото поведение, отношението му към децата. Той каза, че ще го промени, разплака се в кабинета ми, каза че ще промени ситуацията, но ситуацията не се промени, до една вечер, когато супер притеснени момичета от тогавашния 8 в клас, дойдоха и казаха, че Р. е бил нападател от деца, от хора, от външни хора, това нападение става по време на междучасие, извиках Р., попитах го какво се е случило, той потвърди, че са дошли групичка момчета, по- големи, с черни дрехи, хванали са го за врата, навели са го надолу, пред всички деца и са му казали: „като видиш А. /и са го посочили/ ще му носиш кафе и цигари“. Аз го освободих и тогава извиках А., неговата класна стая е до моя

кабинет, извиках го веднага, казах му, че съм го предупредила, че го наблюдавам и това ли е причината, „ти да викаш външни хора, но в случая те са използвали твоето име“ – той не ми отговори, страшно много се ядоса, почервения целия, излезе от кабинета, трясна моята вратата и влезе в класната стая, трясна с такава сила вратата, че беше разбита касата на вратата, има и дупка в стената, по повод изблик на гняв, той реагира по този начин. В междучасието, учителката дойде при мен и каза „стреснах се, какво се случи“, аз ѝ казах че не мога да ѝ кажа точно какво се е случило, но говорихме отново по повод. Учителите много се изненадаха, конкретната учителка, защото той има някак двойствено поведение, категорично проблемът е с неговото поведение, категорично, не е по време на протичане на учебните часове, не е обвързано с дисциплина по време на протичане на учебния час, не пречи на учителите, няма арогантно отношение към преподавателите си, дори има похвали в ел. дневника. Неговото отношение е насочено към съученици, тенденциозно е към групичка деца, които са или с хомосексуална ориентация, или група момчета, които са слабички, дребнички момчета, или момичета, които са приятели на тези хомосексуални момчета, плютото момиче е най-добрата приятелка на това дете, момчето, наведеното надолу, беше много изплашено, не искаше да правим нищо, защото каза „Госпожо, не искам да ме пребият на път към метрото“. Неговият баща много дълъг период идваше да го вземе с кола от училище, а зам.– директорът го изпращаше до колата на бащата, по този начин то се прибираше. Това е нещото, което споделихме на родителите на А.. Още много мога да изброявам - ситуацията с М.. Втори учебен срок пристигна входен сигнал от родителите на М., ученичка от 8 е, сега 9е, тя бе близка приятелка на А., те бяха в романтични отношения. Майката пушна сигнал до училището, че детето е спряно от училище от нея, получила е заплахи от А. за здравето си, че ще извика хора, които да я приключат, много нецензурни думи, описани от майката, извиках и майката да говоря с нея. М. една седмица, извиках ученичката, първия ден, когато беше в училище и я попитах дали вярва искрено, че ще сбъдне това, което казва, тя изглеждаше много притеснена и ми каза „Да, госпожо, вярвам, виждала съм какво е правил с други хора“, попитах я с какво го е провокирала и тя ми каза, че това е пореден опит да се раздели с него. Същият ден, когато тя се опита да прекрати тази връзка, в неговия клас имаше инцидент по физическо, когато той без да иска с все сила, а А. Ф. е много красиво, едро момче, доста високо, физически е атлетичен, та в час по физическо, топката изпратена с все сила удря двама негови съученици, слаби деца, едно с очила, стъклото беше изкарано, след удара с топката в лицето. Фактите са такива, дали два пъти може да удариш двама съученици по лицето в часа по физическо случайно? Най- притеснителният факт, пет – десет минути от началото на часа по английски език, учителка ми каза да дойда веднага, че „А. удря деца, не мога да се справя“, влизам в класната стая, всичко е тихо, той и децата са тихи, седнали, никой не мърда, всичко е както си трябва, изисквам видеозапис и се вижда следната картина, учителката пред катедрата, говори с момчето, дребничкото с очилата, те си обсъждат с учителката нещо, А. излиза и започва да го подритва отзад в коляното, детето не реагира, след това А. отива в средната редица, хваща П., това са деца с висок успех, прекарват деня си на чиновете, не излизат много, та А. хваща главата на едното момченце и пак на игра се прави, че я чупи, хваща бутилка не се вижда дали е пълна или празна и я изпраща към главата на другото случайно ударено момче по време на физическо, заобикаля чина, и на видеото се вижда, камерата е над дъската, че събаря едно от момчетата, вижда се че госпожата се намесва, опитва се да разтървава, да спре, а учителката е мащабен човек, детето което беше на земята тръгна да бяга, не е нужно да си психолог да видиш страха в очите му. В класа има две близначета, момиченцето е с тежко заболяване на сърцето и сме помолени от родителите, да не избягва стрес, предната седмица викахме линейка, имаше силен пулс, беше преживяло поредната сърдечна операция, случката беше с неговия брат близък, той беше

съборен на земята, хванат за единия глезен , завъртян и главата му спря под чина, където беше сестричката. Показахме този видеоклип на семейството на А., не чух коментар от майката, информирах и родителите на пострадалите деца за това насилие, не съм им показвала този клип, въпросът беше деликатен, казах им че децата са били жертва на насилие, и че могат ако преценят да подадат сигнал, но масово родителите казаха, че няма да го направят, не искат да настройват А. срещу децата. Има друг случай - в час по физическо А. се беше изхранил в лицето на дете и го беше напсувал, това го каза пред мен , директора и зам.директора, но то каза че няма да подаде сигнал за да не провокира агресия. В училището ни след налагане на санкция има тримесечен период, в който при позитивни прояви, на педагогически съвет, по предложение на класния санкция бива отменена , това е за да може ученикът да промени поведението си. Искаме да дадем сигнал към всички деца, че такова поведение няма да толерираме, но тези наши опити бяха саботирани от собственото му семейство, считам че дискомфорта им идва не от поведението на А., а от опита на нашето училище да санкционира неговото поведение.

Свидетелят на въпроси на адвокат М.: Затова дали сме получавали писма от родителите на А. Ф., че са готови да съдействат, че ще вземат мерки, четох писмо от двата родители, че те са запознати с поведението на сина си и че то подлежи на санкция по Правилника на училището и че предпочитат такава санкция да не се случи, така го изтъквах. В училището има Правилник, има Етичен кодекс, който е за всички. Детето, което е обиждано пред други деца, смятат че насилие е упражнено върху него заради хомосексуална ориентация. Имаше и друго бито дете, което не знам да е с такава ориентация. Дали съм сигнализираща на родителите – обадила съм се да дойдат на разговор. Неговото агресивно поведение не е спряло след това, когато им се обаждаха, те казваха че проблемът е при нас. Родителите не ми вярваха, но показах видеото, не се виждаше лицето, с лошо качество, но имаше свидетели, споделено между мен и децата, родителите идваха да защитят А., мерки са обсъждани много пъти, пред класния и т.н. , специални срещи с родители на пострадали деца не са провеждани, защото получавах отказ, родителите не искаха да продължават конфликт във взаимоотношенията с оглед това, че им предстоят още едни 5 години. Дали майката на А. е взела отношение да се поправят очилата на пострадалото дете, тя винаги взима отношение да поправи това което А. е направил, но нека да не отнемаме от децата си наказанието, повода да се променят. Ръководител съм на екипа за подкрепа на личностно развитие, те му бяха забранили да говори с мен , по тяхно искане той работи с педагогически съветник, има протоколи, но има и непроотоколирани срещи, ние уважихме това искане той да работи с конкретен специалист. Понастоящем нямам впечатления за дисциплинарната на А.. Не знам дали са канени родителите да присъстват на педагогическия съвет.

Свидетелят на въпроси на прокурора да изрази становище дали има негативна, умишлена тенденция от страна на училищното ръководство, от страна на децата към А.: Категорично не. А. има голям социален кръг, има близки деца със сходно на неговото поведение, всички те са санкционирани. Искането на родителите беше А. да работи с конкретен специалист от екипа, което уважихме - колегата е арт терапевт, защото А. е в специалност „дизайн“, с рисуване, повече от това не можем да направим. Дали съм забелязала промени вследствие на всички тези разговори, проведените консултации, забелязах ескалацията на неговото поведение, тя беше свързана тясно с взаимоотношенията с това момиченце, неговите пикове, изблици, бяха обвързани с личните взаимоотношения с това момиче.

Страните: Нямаме повече въпроси.

В съдебната зала се покани втория свидетел, воден от ответника

СНЕ самоличността на свидетеля:

Б. М. М., 31 години, български гражданин, неосъждан, без родство и дела със страните по делото.

На свидетеля се напомни, отговорността по чл.290, ал.1 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят на въпроси на адвокат С. да разкаже за взаимоотношенията с А. Ф.: Работя в СПГ като педагогически съветник. Познавам А. Ф., той е наш ученик, при първия сняг, който падна, имаше бой със снежни топки, които бяха лед, това беше първият път, когато се запознах с него. Получихме сигнал, че има две наранени деца, едното пратено в Пирогов, а другото беше с окървавен нос. Децата, които бяха навън и бяха свидетели на случилото се, започнаха да тичат към дирекцията, да се издирва ученика причинил това нещо. Учениците казаха, че могат да ни го покажат, в една от стаите, които обикаляхме, аз, зам.-директорите и въпросните ученици, припознаха А., той излезе и си призна. Извикахме го, за детето, което беше с наранено лице, идеята беше да се извини на детето, но реакцията му беше много странна, отида и му хвана лицето, почна да му го извива и каза „нищо му няма“, бяхме в ступор от реакцията на ученика. Имахме доста ситуации, в един от неговите изблици, направи дупка на касата на врата. По физ. култура, сигналът дойде от преподавателя - дете беше с една огромна хрчка върху главата си, каза че това е причинено от А., беше извикан. Той е доста интелигентно момче и бих казал доста манипулативен, разбра, че това не е редно, родителят на детето искаше да подава жалба срещу А., самото дете беше афектирано много и А. разбра, че ситуацията не е ОК, седна на чина с детето, започна да се сприятелява с детето и не се стигна до нищо. Това съм видял и казвам какво се случва в нашето училище, следващата ситуация беше по физическа култура с една топка, в игра с децата, не мога да кажа дали е нарочно или не, топката е хвърлена по-силно срещу едно от децата, което е сравнително слабичко, нисичко, бяха му счупени очилата мисля, детето беше много афектирано, но А. за да му се размине ситуацията, се опита да се сприятелява. След тази съвкупност от ситуации, искахме да минем на следващата санкция предупреждение за преместване, чисто възпитателно да разбере, че това девиантно поведение не е редно с децата. Забелязал съм няколко пъти, че идват ученици от някаква футболна агитка, вдигат ръце, крещят „С. запад“ и пречат на децата, бъзикат се с останалите децата. А. ги поздравява, но като вижда, че съм там, се отдръпва от тази компания. Имахме проблеми с тези ученици, те идваха и го чакаха след училище, единият беше доста висок два метра заплашваха нашите деца, които са с по-високо ниво на чувствителност, да го наречем, стигна се до момента зам.-директора да изпраща едно от децата. Това обсъдихме с А., той каза че ще ги предупреди да не идват, въпреки това продължиха на метрото да го чакат, където пак минават сами деца. Имахме запис, заснет от деца, вижда се как А. напада наш ученик, клипът е доста кратък, родителите са известени за това нещо. Тези деца ги беше страх да подадат сигнал, заради агресивното поведение на А., чисто физическо. С нашия екип работихме доста. Потърпевши деца, напр. момичето което беше приятелка на А., не се чувстват комфортно в нашето училище вследствие на неговите прояви и те го заявяват директно. При личните ми комуникации, оставам с впечатление, че има несъответствие между това което А. ми разказва и това, за което самият родител има като представа, втората му дума е „Майка ми и баща ми не знаят“. В опита за комуникация с родителите не намираме общ език за коригиране на поведението му, опитваме се да наложим санкция, а самият родител не налага санкция върху него, а върху нас, това го правим за да предпазим други деца, да ги предпазим и те да не се разочароват от нас като персонал на училищна институция,почват да не вярват в системата, която имаме за налагане на санкции.

Свидетелят на въпроси на адвокат М.: Относно комуникацията ми с родителите, с тях е коментирано всяко едно провинение, имаше момент всяка една седмица, въпреки че не мога да се занимавам само с А., отговарям за хиляда деца. Казвам, че има проблем, за дете с девиантно поведение, че трябва нещо да се направи, но сериозна инициатива от другата страна не се

предприема, винаги сме се обаждали, родителите са присъствали най-малкото три пъти за налагане на санкциите, разписвали са се , присъствали са и на други срещи, вкл. и на родителски срещи, включително с родителите на детето с нахрачената глава. Имаме санкция предупреждение за преместване и това беше една възпитателна санкция, която трябва да бъде направена, за да светне червената лампичка на А., в училището имаме мотивационна стълбичка, ако покажем определени стъпки тази санкция се отменя със заповед на директора, това са похвали, да няма забележки, отсъствие, идеята е да дадем възможността, че може сам да си извоюва отмяна на санкцията ,но родителите не смятат, че детето има проблем. Не знам, на майката да е казвано да премести детето, ако не– ще бъде наложена санкция, не съм запознат с подобен разговор. По вайбър сме говорили майката да избере с кой да работи А. - с колежката, която е клиничен психолог, или с мен, аз съм специализирам в арт терапията, психология на изкуствата, тя да избере, споделиха че той обича да рисува, прати ми снимки на изложби, опитах се да кажа, че има вариант да се справи, но не му се дава възможност той да се справи сам с проблемите, които е натрупал. Понастоящем нямам никакви впечатления от поведението на А., не е в моята смяна. Свидетелят на въпроси на прокурорът дали има наблюдения за някаква умишлена, негативна тенденция към А. от децата и от страна на училищната администрация: Не. Вследствие на тези прояви храчене, с нараненото дете, нашата реакция е да покажем, че това не е редно, детето не е нарочено.

Страните: Нямаме други въпроси.

Адв. М.: Оттеглям искането за медицинска експертиза. Представям писмо до господин В. Ф. по поисканата от него информация от началника на 01 РПУ кога е регистриран сигнала за едно от децата, и извадка от електронен дневник по дати. Моля да призовете с нарочна призовка свидетеля Е. К. В., [населено място] 1554, [улица].

Страните: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото писмо изх.№15532/14.08.25 г. на 01 РУ СДВР и извлечение от ел. дневник на СПГ К. Е. относно А. В. Ф..

Като взе предвид становищата на процесуалните представители на страните, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА съдебно заседание по делото за 16.02.2026 г. от 14,30 часа, за която дата и час страните са уведомени чрез процесуалните си представители в съд.з., а К. Ф. – и лично. **ДА СЕ ПРИЗОВЕ** свидетеля Е. К. В.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16,47 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

